

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Gordilă Nicolae
Covalenco Elena
Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Prisăcari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Dumbrava Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx,

Tuchila Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx,

Tofan Dumitru Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx,

Pîrlîi Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.03.2016 - 28.02.2017
2. instanța de apel: 30.03.2017 - 14.02.2018
3. instanța de recurs: 07.05.2018 – 10.07.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 28 februarie 2017, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Dumbrava Nicolae Xxxxx, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Pîrlîi Ion Xxxxx, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Tofan Dumitru Xxxxx, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Tuchila Nicolae Xxxxx, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Dumbrava N., împreună cu Tuchila N., Tofan D., Pîrlîi I. și încă o persoană în privința căreia dosarul a fost disjuns și examinat în procedură simplificată, la data de 04 iunie 2014, în jurul orelor 05:00 – 06:00, aflându-se în fața magazinului ÎI "Artenii Evghenia", situat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, având intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, printr-o obrăznicie deosebită, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără nici un motiv, după ce Tofan D., a inițiat un conflict cu Cijov R. și Bogdan E., i-au maltratat. Apoi, peste un timp, prelungind acțiunile sale huliganice, fără nici un motiv și din aceleași intenții, au continuat conflictul cu Cijov R., Bogdan E., Ivanco A. și Cebaniuc I., lovindu-i pe ultimii cu pumnii, țevi metalice și picioare peste diferite părți ale copului, cauzându-le dureri fizice, iar lui Bogdan E. leziuni corporale, care în baza raportului de expertiză nr. 98 "D" din 01 iulie 2015 se califică ca vătămări ușoare ce au provocat dereglarea sănătății pe un timp de scurtă durată, nu mai mult de 21 zile. Continuându-și acțiunile sale huliganice, au aplicat lovituri cu țeava metalică peste automobilul de model „BMW X5”, cu care se deplasa Cebaniuc I., astfel deteriorându-i câteva geamuri, cauzându-i ultimului pagubă materială.

De către instanța de judecată faptele inculpaților, au fost încadrate în drept, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (2) dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încetarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Avocatul Felișcan V. în numele inculpaților, Tofan D., Pîrlîi I. și Dumbrava N., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați.

În motivarea apelului a invocat:

- la data de 30 iunie 2014, agentul constator al IP Soroca a emis decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale față de inculpați pentru faptele comise, decizie contestată (*peste 7 luni*) la data de 27 ianuarie 2015, în instanța de judecată de către procuror și respinsă ca fiind tardivă;

- acuzatorul de stat ignorând prevederile legale, la data de 27 martie 2015 (*peste 9 luni*), expediază demers la Procuratura Generală privind inițierea procedurii de revizuire a deciziei IP Soroca pe cauza contravențională, iar la data de 30 aprilie 2015 (*peste 10 luni*) cererea de revizuire este semnată și transmisă pentru examinare, respectiv peste 11 luni șeful de post Graur I. a dispus admiterea cererii de revizuire și anularea deciziei din 30 iunie 2016, în cauza contravențională în privința inculpaților;

- prima instanță conducându-se de prevederile legale, de circumstanțele enunțate, ținând cont de cererea de încetare a procesului depusă de către partea apărării, urma să dea apreciere probei acuzării în temeiul art. 101 Cod de procedură penală și să declare nulă decizia agentului de constatare emisă.

3.2. Avocatul Suveică N. în numele inculpaților, Pîrlîi I. și Dumbravă N., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați.

În motivarea apelului a invocat:

- inculpații au fost pedepsiți de două ori pentru aceeași faptă, deoarece prin decizia din data de 30 iunie 2014, aceștia au fost trași la răspundere contravențională, achitând amenda stabilită, prin urmare contrar prevederilor art. 475, 476 Cod contravențional, a fost dispusă admiterea revizuirii cauzei contravenționale cu pornirea cauzei penale pentru aceeași faptă;

- conform materialelor cauzei, declarațiilor martorilor, reiese că inculpații se aflau în legitimă apărare, fiind atacați de alte persoane, astfel conform art. 35 Cod penal, această poziție înlătură caracterul penal al faptei.

3.3. Avocatul Cebotari A. în numele inculpatului Tuchila N., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat argumente similare cu cele invocate de către avocatul Suveică N. în numele inculpaților Pîrlîi I. și Dumbravă N.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, a fost încetat procesul penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în privința lui Tofan D., Pîrlîi I., Dumbrava N. și Tuchila N., învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece există alte circumstanțe care exclud pornirea urmării penale și tragerea la răspundere penală.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că art. 21 din Constituția Republicii Moldova garantează principiul prezumției nevinovăției persoanei, potrivit căruia orice persoană acuzată de un delict, este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căreia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale, iar hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015 încorporează și dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă (principiul non bis în idem), consfințit prin prevederile art. 22 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit, că IP Soroca a examinat informația parvenită de la Bogdan E., pe faptul că, la data de 04 iunie 2014, în urma unui conflict

cu Tofan D., Tuchila N., Dumbravă N., Pîrlîi I. și Țeremon M., ultimii i-au aplicat lovituri cu pumnii în regiunea corpului, astfel pricinuindu-i leziuni corporale ușoare. Astfel, circumstanțele vizate au condiționat inițierea față de ultimii a unei proceduri contravenționale în baza art. 78 alin. (3) și art. 354 Cod Contravențional, fiindu-le aplicată amendă în mărime de 50 unități convenționale, fiecăruia prin decizia agentului constator din 30 iunie 2014. Ulterior, peste aproximativ 7 luni, la data de 27 ianuarie 2015, procurorul raionului Soroca, Cebotari S., a depus în Judecătoria Soroca contestații pe motivul ilegalității deciziilor adoptate de către agentul constator Graur I. la 30 iunie 2014, solicitând repunerea în termenul de atac a contestațiilor, admiterea contestațiilor, cu casarea proceselor-verbale și a deciziei agentului constator, din 30 iunie 2014 privind sancționarea lui Tofan D., Pîrlîi I., Dumbrava N. și Tuchila N. în baza art. 78 și 354 Cod Contravențional, deoarece pentru același fapt este pornită urmărirea penală. Prin hotărârile Judecătoriei Soroca din 27 februarie 2015, au fost respinse ca tardive contestațiile depuse de procuror împotriva proceselor-verbale contravenționale și a deciziei de amendare întocmite în privința inculpaților. Prin urmare, hotărârile nominalizate adoptate la data de 27 februarie 2015, nu au fost contestate în ordine de recurs la Curtea de Apel Bălți de către procuror. La data de 27 martie 2015 (*peste aproximativ 9 luni de la adoptarea deciziilor de către agentul constator Graur I.*), procurorul raionului Soroca, Cebotari S., a înaintat procurorului General adjunct Serbinov I. demersuri privind inițierea procedurii de revizuire a deciziilor IP Soroca din 30 iunie 2014 pe cauza contravențională în privința lui Tofan D., Pîrlîi I., Dumbrava N. și Tuchila N. Ca urmare, la data de 30 aprilie 2015 Procurorul General adjunct Serbinov I. a înaintat către IP Soroca cereri de revizuire, prin care a solicitat anularea deciziilor de sancționare din 30 aprilie 2014 în privința lui Tofan D., Pîrlîi I., Dumbrava N. și Tuchila N. privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 și art. 354 Cod contravențional. Astfel, prin deciziile șefului de post al IP Soroca din 28 mai 2015 s-a dispus admiterea cererii de revizuire, anularea deciziei din 30 iunie 2014 pe cauza contravențională în privința lui Tofan D., Pîrlîi I., Dumbrava N. și Tuchila N., privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 și art. 354 Cod contravențional și încetarea procedurii contravenționale în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauzei penale.

Instanța de apel a menționat, că potrivit prevederilor art. 476 alin. (1) Cod contravențional, procurorul dispune de dreptul de a înainta cerere de revizuire a deciziei sau hotărârii emise în cauza contravențională dacă se constată că în acțiunile contravenientului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de Codul penal, totodată în conformitate cu prevederile art. 476 alin. (2) Cod contravențional, cererea de revizuire se depune în instanța a cărei decizie sau hotărâre a rămas definitivă.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia, că agentul constator a examinat cererea de revizuire contrar competenței stabilite expres de art. 476 alin. (2) Cod contravențional, deoarece doar instanța de judecată are competența să judece o cerere de revizuire. Ulterior la data de 16 martie 2017 au fost operate modificări la art. 475 alin. (3), care prevăd, că *"procedura de revizuire se deschide în baza cererii procurorului*

adresată instanței de judecată, conform competenței teritoriale a acestuia, sau a cererii contravenientului adresată instanței care a judecat cauza/contestația. În cazul alin. (2) lit. d), procedura de revizuire se deschide la cererea procurorului General sau a adjuncților lui". Totodată, procedura de revizuire este prescrisă, deoarece art. 475 alin. (1) Cod contravențional expres prevede că "procedura de revizuire se deschide în favoarea contravenientului în termen de cel mult 6 luni din momentul apariției unuia dintre temeiurile prevăzute la alin. (2)".

Instanța de apel, la caz a stabilit, că agentul constatator Graur I. asumându-și rolul instanței de judecată, a examinat peste 11 luni deciziile adoptate de el personal pe cauză și fără a informa persoanele cointeresate despre decizia adoptată, care a stat la baza pornirii urmăririi penale.

În astfel de împrejurări, instanța de apel a stabilit, că decizii ale agentului constatator din 28 mai 2015, prin care s-a dispus admiterea cererii de revizuire și anularea deciziei din 30 iunie 2014 pe cauza contravențională, în privința inculpaților privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 alin. (3) și art. 354 Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauzei penale, urmează a fi apreciate ca fiind adoptate contrar legii.

Instanța de apel a conchis, că totalitatea actelor procedurale întocmite la faza de urmărire penală, dovedește faptul că inculpații au fost pedepsiți de două ori pentru una și aceeași faptă de huliganism, or practica CEDO nu face distincție dintre cauza contravențională și cauza penală, fapt care contravine prevederilor art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- deciziile agentului constatator de admitere a cererii de revizuire nu au fost contestate de către persoanele vizate, ca rezultat deciziile respective au produs efecte juridice care au stat la baza pornirii legale a cauzei penale în baza art. 287 alin. (3) Cod penal;

- instanța de apel contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a adoptat soluția privind dispunerea încetării procesului penal în privința inculpaților.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Felișcan V. în numele inculpaților a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel ca fiind una legală și întemeiată.

8. Judecând recursul în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs. Luând în considerație faptul că instanța de apel, prin decizia sa, a încetat procesul penal în privința inculpaților în temeiul art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul întru expunerea concluziilor sale va purcede la verificarea deciziei adoptate pe caz.

Deci, recurentul invocă ca temei pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – *decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

La acest capitol, Colegiul menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Așadar, instanța de recurs atestă faptul că, conform rechizitoriului inculpații au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (2) dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încetarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*, prima instanță adoptând o hotărâre de condamnare a inculpaților, iar instanța de apel a încetat procesul penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există alte circumstanțe care exclud pornirea urmării penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel în acest aspect a conchis că: "... acțiunile inculpaților din data de 04 iunie 2014, au condiționat inițierea față de ultimii a unei proceduri contravenționale în baza art. 78 alin. (3) și art. 354 Cod Contravențional, fiindu-le aplicată amendă în mărime de 50 unități convenționale, fiecăruia prin decizia agentului constator din 30 iunie 2014... deciziile agentului constator din 28 mai 2015, prin care s-a dispus admiterea cererii de revizuire și anulată decizia din 30 iunie 2014 pe cauza contravențională, în privința inculpaților privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 alin. (3) și art. 354 Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauzei penale, a fost apreciată ca fiind adoptată contrar legii... totalitatea actelor procedurale întocmite la faza de urmărire penală, dovedește faptul că inculpații au fost pedepsiți de două ori pentru una și aceeași faptă de huliganism..." Prin urmare, instanța de apel a considerat că în această cauză a fost încălcat principiul *non bis in idem*, fiind prezentă situația când persoana a fost urmărită și pedepsită de două ori pentru aceeași faptă.

Analizând conținutul deciziei recurate în raport cu învinuirea adusă inculpaților, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținute la baza deciziei adoptate probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate pe învinuirea adusă inculpaților.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze că analizând suplimentar materialele cauzei **a depistat lipsa deciziei contravenționale de sancționare a inculpaților**, or în asemenea circumstanțe, soluția instanței de apel se bazează exclusiv pe principiul *non bis in idem*, adică inculpații au fost pedepsiți de două ori pentru una și aceeași faptă, dar de fapt instanța de apel face referire la o încheiere cu privire la cercetarea informației (f.d. 55 v. 1). În consecință, instanța de apel la adoptarea soluției de încetare a procesului penal, urma să constate existența deciziei de constatare a faptelor în cauza contravențională și să stabilească în afara oricărui dubiu fapta reținută în cauza contravențională în sarcina inculpaților, care trebuie să corespundă în tocmai cu faptele incriminate prin rechizitoriu.

Astfel, din materialele dosarului nu este clar care este fapta reținută în procesul contravențional în privința inculpaților și care a fost sancțiunea aplicată acestora, or instanțele de judecată trebuie să țină cont și de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal reține, că la stabilirea adevărului instanțele de judecată urmează să aprecieze fiecare probă în conformitate cu legislația în vigoare, să argumenteze suficient cauza respingerii sau admiterii acesteia, făcând o analiză multiaspectuală tuturor circumstanțelor elucidând adevărul, dar conducându-se cu strictețe de prezentul Cod.

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le

conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, **verificarea sursei de proveniență a probelor**. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de **cod** și se efectuează la toate fazele procesului penal. **Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute**. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Analiza probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul „convingere intimă” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. **La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe**. Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Totodată, instanța de recurs reține, că la judecarea apelului, instanța de apel urma să stabilească, cercetând probele prezentate, sau după caz solicitând părților sau organelor abilitate să prezinte probe, pentru a stabili cu certitudine **dacă există un asemenea proces contravențional, să stabilească dacă aceiași faptă imputată inculpaților a fost constatată de două ori (principiul *non bis in idem*), să stabilească sancțiunea aplicată, în baza cărui articol contravențional a fost încadrată fapta (din informația de la f.d. 53 v. 1, reiese ca în art. 78 alin. (3) Cod contravențional, în decizia instanței de apel se face referire la art. 78 alin. (2) Cod contravențional), competența organului care a revizuit presupusa decizie contravențională și procedura de revizuire a actului contravențional**, aceasta jucând un rol de importanță la examinarea cauzei. Respectiv la judecarea cauzei în ordine de apel această chestiune nu a fost suficient analizată pentru a fi apreciată corespunzător în conformitate cu prevederile art. 390 Cod de procedură penală, astfel în opinia Colegiului penal, instanța de apel a comis o eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Bălți urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel în prezenta cauză penală să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere convenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate

inculpaților în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor ultimilor; totodată în caz că va ajunge la concluzia încetării procesului penal urmează să se conducă de prevederile art. 475, 476 Cod contravențional (*redacția 2014*), expunându-se detaliat asupra motivului, argumentându-și clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Prisăcari Lilia, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Tuchila Nicolae Xxxxx, Pîrlii Ion Xxxxx, Tofan Dumitru Xxxxx și Dumbrava Nicolae Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 07 august 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion